

De Oppositioe Contraria.

Quæst. 4. quomodo definiatur contraria? R. sic defini a Philo. — Et ea q̄ sub eod̄ gr̄e mod̄e distant, et eod̄ subto uicissim insunt, a q̄ mutuo se expellunt, nisi alterum eorum insit aīa — parla pos̄ ē gr̄ia, et id̄ ualeat atq̄ opposita — parla sub eod̄ gr̄e intelligit̄ ē gr̄e p̄o, ut ponite albu, et nigredo sub colore; aliq̄ndo et interpretat̄ ē gr̄e toto, ut ponite uirtus, et uitium sub hū in bi.

Sol. Contraria p̄prie n̄ poni sub gr̄e sumo, s̄d sub gr̄e subalterno, q̄a contraria ita opponunt, ut sibi subcedere possint in eod̄ subto p̄ uic̄m transitionem ab uno contrario ad aliud, transitus uic̄o n̄ fit nisi inter illo, q̄ h̄nt similitudem in eod̄ gr̄e subalterno, q̄a a uertute ad errorem n̄ d̄m̄ transit, s̄d a uertute ad uitium.

Noti. bonu, et malum s̄c̄t̄ eē inter se contraria p̄ ut malum denotat fr̄m̄ positiuam, si n̄ sumat̄ q̄ negiuo; tum debite oppositio contradietoria, i. inter negiuu, et fr̄m̄ negatam. q̄ hanc postam sub eod̄ gr̄e reuic̄iunt̄ contraria priuatiua, et contradictoria, q̄a negiuu, et priuatiu sub nullo gr̄e possunt conuenire s̄ suis fr̄m̄ negatis.

Parla (mod̄e distant) d̄t̄ intelligi in ead̄ r̄a, et etiā, gr̄e dicta p̄tia (iuxta uulgarem opinioem) n̄ dicunt̄ p̄prie distare, s̄d eē l̄. dicta, q̄a n̄ conueniunt in aliquo. Ut t̄i melīs declarati distantia n̄ria inter opposita contraria, sciendum ē duplicem dari distantiam inter contraria: altera ē positia, q̄ reperit̄ inter duos fr̄m̄, q̄ sub eod̄ gr̄e ita distant, ut nulla alia sp̄s̄ sub eod̄ gr̄e distent̄ aq̄r; et hoc mō distant̄ in se albu, et nigro sub eod̄ gr̄e, i. sub colore.

Alterā distantia ē negiuā, q̄ tunc d̄r̄, quōd̄ duæ sp̄s̄ ita distant sub eod̄ gr̄e, ut nulla alia sub ipso gr̄e maḡ. distent̄, s̄c̄t̄ d̄r̄ aliq̄, q̄ aq̄r̄ distent̄. Vg. siccitas, et humiditas, q̄ distant̄ sub latibili q̄litate, tamq̄m sub gr̄e;

sub q nulla alia distantia mag. distat, et deniq, q^o distat; ut si-
gu, et labor haec maxima distantia negiua sat e, ut deni opposio contraria.

huc 7
Int. 1. Error contrarietate Opioi ue: et tri mag distat a scia
jim ab opioe: go n requirit maxima distantia trii contraria. Ex dit. min. error
absq mag distat a scia, jim ab opioe. Cord. error sub eod gie p^o hui^o induiden-
tis mag distat a scia, jim ab opioe, neg. min: q^o opposio det sumi ppie sub
eod gie p^o, et n sub roto;

Int. 2. albo, et nigro in coi st contraria: et tri n maxie distat
sub eod gie, i. sub colore, q^o sub ipso gie mag. distat haec albo, et illo nigro
singulari, q^o ultra diuisi (oies), addunt et diuisi induantes: go ad opposi-
tionem contrariam n requirit maxima distantia. Ex neg. coi; q^o tri n curant
d oppositioe singularium, q^o n e ppia, et roe sui, sed tantu d oppositioe
q^o uersate in spe; jim participant singularia, et ideo scia n diu ppie
contrariu. It^o q^o conueniunt in eod spe hois, et differant q^o diuisi induantes.

Int. 3. Auaritia, et liberalitas st contraria, et tri n maxie dis-
tant sub eod gie, q^o sub ipso gie mag. distat auaritia, et liberalitas, ut
pet: go ut deni opposio contraria n requirit maxima distantia sub eod gie.
Ex neg. mai, et r^o e q^o tunc aliqd uitium ppie e contrarium alicui uirtu-
ti, q^o ipso uirtus totale et adage destruit a uitio contrario: auaritia uo
n destruit adage liberalitatem, q^o liberalitas continet duos p^o, aliam lar-
gitiou, aliam retentiou; auaritia sol destruit 1° p^o largitiou, n uo
2° retentiou, ac p^o n contrarietate adage toti liberalitati.

Parte, q^o adite in defioe, q^o eio subto uirtusim insunt, a q^o mutuo se
expellunt, sciat frat^o strarias repugnare in eio subto et in eand. p^o
subti, a q^o mutuo recipiente, et inuicem expellunt. Ex phare partan rei:
ciunt^o opposio relatiua; q^o in eod subto sit compassiunt, neg ab eo mutuo se

remouent, qd id ho pot ee sil pater, et filius, qd ee opposita relativa.

Subiectes qnom expulsiō regate in contraria, fratis, an effiua. ante resolutionem sciendum e dari duplicem expulsiōem. 1. e fratis, 2. effiua. expulsiō fratis dar in duos frās, q mutuo, et inie se expellunt ab eod subto, lq. albedo, et nigro, expulsiō effiua e qno unum gēns operando in subtuū alicuius accidentis, illud a subto effiue expellit qd pot capto laboris, q agendo in aquam, q e subtuū frigoris expellit ipsum frigus effiue ab aqua.

Re igi ad Quærem. requiritur q expulsiōem ad oppositiōem contrariōum: qd effiua sol reperit in contrariis actiuis, fratis iū dare in reliqs contrariis. Hinc Douer 1. Theoria n se mutuo expellere in gūm qd iū, et totum in gradibz intensi; qd frigus, et calor amice aliqdo conueniunt in ead ago tepia, id in gradibz remittit.

Douer 2. uitium, et uertutem, sciam, et extorem, et sic d alijs contrariis, si samari in cori sol ee contraria signate, et n exerce. Douer 3. inuicem de re accipi rū erud, et circa eand man, qd circa diuisiō mā n dari oppositiō, qd pot in ead uerte, q pot hanc gaudium, et tristitiam circa diuisiō mā, l ppter diuisiō motiua, et in eod ille pot dari scia aximphica, et ignorantia phie.

Land apponit indigore, nisi alterum eorum insit aia qd id ualet atq dicere, nisi alterum contrarium ita sit ppiū, et adhaerens alicui subto, ut n possit ab illo remoueri; ut e calor rū ignis, q ita ign inest, et adhaeret igni, ut ab eo n possit expelli; qd frigus nunqm pot expellere calorem ab igne.

Quæ 3. Voppositio contrariōum consistit frate in rebe, an negoi? Cui sra docet consistere in rebe, id ego pbalis iudic frate consistere in negoi. P. qd contrarietas consistit in repugnā unius & alio, id repugnā e negoi

frat. retas uo fructu in oide unius ad aliud. qd contrarietas potius in ne-
gōe qm in retore frate obijnda ē.

Sectio. 3^a

De Oppositione priuatiua.

Oppositio priuatiua sic dicitur — ē huius, et priuatiua, circa id subtrahit — p partem huius
intelligitur oij frā debita subto tempore a nō finito, ideo calculus ante septimū di-
em nō dicitur cecus p priuatiuam, qā illi nō ē debita frā uisio ante septimū diem.
parta priuatiua denotat negōem frā nati debite subto. p partem circa id subtra-
henti subtrahit determinatum, et aptum ad frām, ut ē hō rui uisiois.

Quæ 4. qnam dicitur dicitur inter oppositiuam priuatiuam, et contra-
ditiuam. Et dicitur duplicem dicitur. 1^a ē qd oppositio priuatiua uersate in pri-
uatiuam, et frām debitam subtrahit; oppositio uo contradictoria exercete inter
negōem, et frām indebitam subtrahit. 2^a dicitur ē qd in oppositiuam priuatiuam dicitur
medium, i. dicitur subtrahit, qd nō hēt priuatiuam, nō frām priuatiuam; ut patet
in ligno, qd nō hēt uisum, nō eius priuatiuam, sō partem negōem: oppositiuam uo
contradictoria nullum hēt medium, qā nullum dicitur subtrahit, qd nō sit uisus af-
fratē, s negare aliquid frām, ut ē album, aut nō ē album.

Respondeo et contradictoria hēt medium, qd hoc cecus, nō affici
uidens, nō nūdus, sō tantum qd sit cecus. Ex neg. instion, qā negō
in oppositiuam contradictoria subtrahit indifferenter, et in coi, tam ad negōem qm
ad priuatiuam. Unde priuatiuam uisus ei ē negō in subto apto; et in hoc sui pot dicitur
cecus nūdus; ac si nō dicitur medium inter negōem, et frām negatam.

Sectio. 4^a

De Oppositione contradictoria.

Oppositio contradictoria, ut iam ~~iam~~ insinuauimus, ē illa q uersate,
inter.

inter aliquam frām positivam, et eius negationem, Vg. inter albeum, et n. al-
 bedinem. Dicitur tñ ee pot' oppositio contradictoria sit oivm maxima? R. p.
 affie, rōe q' illa ē oppositio oivm maxima, cuius extrema maiorem hēt
 repugnāiā inī se, q' extrema oppositionis contradictoriae hēt maximā
 repugnāiā inī se, q' ostendite, q' negatio, et frā negata, neq' dinitius compa-
 ti possunt: q' oppositio contradictoria ē oivm maxima.

firmar. 1.º q' opposita relativa possunt compati in eod' subto
 natū, Vg. paternitas, et filiatio in eod' filio. Opposita contraria et natū possunt uni-
 ri in eod' subto, sat in gradibus remissis, et dinitius stare possunt in gradibus in-
 tensis. ppter ea oppositio privativa sol' versatur inter privasem, a q' pot' subtem
 transire ad frām, et nō oppositio contradictoria exercet inī negationem, et frām
 impossibilem ad qm subtem nō pot' transire. ppter ea nec natū, nec dinitius pot' sit
 repugnā negatō, et frā negata: q' oppositio contradictoria ē oivm maxima.

firmar. 2.º q' inī oppositio contradictoria nullum datū medium:
 Oppositio nō relativa, et privativa possunt hēre medium, q' ostendite, q' pot'
 dari subtem, q' neg' sit pater, q' nō hēt filium, neq' sit filius, q' nō hēt pater
 patrem, et dari subtem, q' neg' ē videns, neq' caecum, Vg. lapis: q' oppositio
 contradictoria ē oivm suprema.

Hinc col. Oppositioem contrariam ee oivm infimam, q' hēt
 tios natū compatibles in gradibus remissis, et dinitius in gradibus intensis.
 Oppositio privativa ē maior qm relativa, q' privatio directe expellit frām, ut
 uox una nō relata alteram oppositam expellit indirecte, rōe negotij, quae
 secum offert.

Arg. 1.º q' aliquibus RR. inī oppositio contradictoria datū medium, q'
 Lucei smī se, neq' ē albus, neq' n. albus, et nā in 1.º stū neq' ē contracta, neq' n. con-
 tracta: q' oppositio contradictoria nō ē oivm summa. R. neg' sam p' in artis, et
 ad 2.ºm R. eo oppositioem contradictoriam nō versari, nisi inī res sumptas

a pte rei, n̄ uō p̄sistit, et p̄ illum. und̄ si uō a pte rei, t̄ ē albu, t̄ n̄ albu,
et n̄ a pte rei semp̄ ē contraria.

Arg. 2. mag. distant ille res in q̄s d̄r̄ aliqd̄ medium, q̄m̄ ille in q̄
q̄ nullum intercedit medium, s̄d̄ opposit̄ relatiue contrarie, et priuatiue h̄nt me-
dium, n̄ uō opposit̄ contradictorie. q̄o mag. distant ille, q̄m̄ h̄c. P̄ d̄t̄. mai. mag.
distant. res q̄ h̄nt medium, loq̄t̄ s̄nd̄. p̄ h̄c. et repugnant̄, neg. mai. uno re-
torquet̄ argum̄, q̄a ubi d̄r̄ aliqd̄ medium distantia extremorum ē limitata.
ubi uō n̄ d̄r̄ medium distantia ē illimitata, ut p̄t̄ in distantia infenita, q̄
d̄r̄ in̄ Deum, et f̄uiaz̄: q̄o si in̄ opposit̄ contradictoria nullum d̄r̄ medium,
signum ē, q̄o distantia sit illimitata.

Arg. 3. alia opposit̄ semp̄ includunt opposit̄ in contradictoria
et aliqd̄ amplius, q̄a q̄libet f̄ia opposit̄ h̄t̄ negem̄ alterius, ut p̄t̄ in albi, qua
p̄pter opposit̄ in contraria, q̄m̄ h̄t̄ n̄ negem̄ h̄t̄ et negem̄ ipsius nigre-
dini, ac p̄ s̄ns pugnat̄ s̄t̄ contrarie, et contradictorie: s̄d̄ maior ē opposit̄ in con-
traria, et contradictoria, q̄m̄ sol̄ contradictoria. q̄o opposit̄ contradictoria n̄ ē cum
suprema.

P̄ contraria in rōe contrariorum sol̄ opponi p̄sistit, tamq̄m̄ unum
o alio ente, q̄d̄ excludit, ut albu r̄i nigredini, calori r̄i frigori, q̄ act̄i act̄i
uō ē q̄d̄ ēt̄ aliqd̄ opponant̄ contradictorie, q̄a h̄c opposit̄ n̄ ē in rōe con-
trariorum, et p̄ f̄iaz̄ p̄sistit, s̄d̄ in rōe negot̄ alterius est̄ et h̄c pugna
ē contradictoria tamq̄m̄ negot̄ o f̄ia negata, q̄ n̄ uersat̄ circa subm̄, ut uer-
sati pugna contrariorum: q̄o contraria in rōe contrariorum p̄sistit, et r̄i-
guit̄, et p̄p̄ie n̄ pugnant̄ contradictorie, q̄a in rōe contrariorum p̄sistit
inueniri s̄t̄ in ead̄ subto sat̄ d̄nit̄, q̄ n̄ h̄nt̄ contradictoria.

Arg. 4. minus requirit̄ ad opposit̄ in contradictoria, q̄m̄
ad contraria, q̄a ad opposit̄ in contraria s̄t̄ n̄ ariā extrema p̄sistit
ad contradictoria uō requirit̄ unum extremum p̄sistit, alterum nega-

tuum. sed negativum est minus, quam positivum: ergo oppositio contraria est maior. *Ex*
dist. sicut oppositio contraria est maior entitativa, sicut, in voce oppositio, neg. sicut,
 minus quod est quod ad oppositioem contrariam reguntur, sicut entitates positive ad
 contradictoriam, ut una negativa, altera positiva, id magis repugnant in se esse
 et non esse, quam esse, et alio esse contrario.

TRACTATUS S.

De Signis.

DISPUTATIO I.

De essentia Signi in Coi.

SECTIO I.

in quo Concistat essentia Signi.

Varie Definitiones Signi referuntur a Philosophis, quibus merito repugnant: et sicut huius
 Definitiones accrescunt — Signum est id quod potest cognoscenti aliquid representat —
 ex quo aperte colligitur Signum frater, et adverte considerari ex duplici ratione, altero
 ad personam, cui sciat, altero ad rem, quam representat. — Hanc sententiam est Coi. et l. 1. ex de-
 finitione in qua uterque ratio exprimitur. 1. quia nullum signum potest intelligi frater abs-
 que utroque ratione. 2. quia variatio dicitur variati Signum essentiale, ut potest intelligi
 quod in cognitum est signum frater, cognitum vero est Signum instrumentale. id est illustratur
 in fumo, quod ut est effluus est signum naturale ignis, quando vero imponitur ad scandalum
 hostes advenientes variat rationem ad rem, et est signum ex instituto.

Operante aliquid Signum solum includere essentiale rationem ad rem, quibus

Arg. 1. Essentia rei consistit in eo quod est prius in tali re: sed ratio ad rem in signo
 est prior, quam ratio ad personam: ergo in solo ratione ad rem consistit essentia Signi. *Ex*
dist. magis, essentia rei consistit in eo quod est prius in tali re adverte, sicut, in eo quod
 est prius in adverte, neg. mai. et non ratio ad rem solum sit prior in adverte in signo.

ideo in eo tantum non concipitur essentia Signi, sed et in re ad quam, sicut essentia hori
non concipitur ad apte in solo alio, sed sit purus, sed et in reali.

Vg. rursus ad quam est proprietas rursus ad rem, quia ideo fumus Vg.
dicit rursus ad quam, quoniam potest dici in cognoscere ignis, quia habet partem in ipso
igne: ergo rursus ad quam non est essentialis signum. Ex neg. bonis, quia si rursus ad quam sit
proprietas alterius rursus ad rem, tunc essentialis rursus Signi frater: sicut Subsistentia
est proprietas rursus non substantia, et non essentialis rursus suppositi.

Fig. 2. imago domi abscondita, species que manent in aere
et alia signa, que non videntur, sed signa autem et tamen nullam partem dicunt rursus
autem: ergo essentia Signi non concipitur in re ad quam. Ex dist. min. non dicunt
rursus autem ad quam per accensum, et in aere exercito, tamen per se, et in aere signa
neg. min. quia hec omnia signa postulant cognosci, tamquam obiecta a potentibus, et
per accensum aliquid non cognoscant, et hoc satis est ad essentiam Signi.

Fig. 3. potest dari ad apte ratio Signi sine duplici rursus: ergo essentia
Signi non concipitur in duplici rursus. P. anis quia dari duo signa in triplici tantum
rursus, et hoc ostenditur in sompno que agnosco Primum Vg. que sompnus rursus mei est
Signum frater Primum, et rursus Angli agnoscentis meum sompnus est signum insi-
tomentale ipsius Primum, et tamen hic sompnus habet unum rursus ad meum illum,
et alium ad illum Angli rursus tantum ad Primum scaturum: ergo dari signa
in triplici tantum rursus.

Ex neg. anis, et ad phasem illius Breve utrumque signum fra-
ter habet duplicem rursus ad rem, et ad quam, quia si rursus ad rem inseruiat
duobus signis, hoc non tollit, quod pertinet frater ad essentiam utriusque. delectati
caplo, quia si duae frater essentialis diversa, Vg. horis, et equi informant eandem man
resultantur duo composita phisica diversa, sed materia utriusque sit eadem: ergo et si
rursus ad rem inseruiat duobus signis, non tollit quod signum includat
duplicem rursus, sicut illa duo composita includunt materiam, et formam.

Replicet ex una substantia in duplici non resultat

duplex suppositum: qđ ei ex duplici fia in ead ma n̄ resultabunt duo compositio.
 R̄ neg. fond. dicitur r̄ ad e, qđ subsistia e uo cā d̄ nominandi suppositum fr̄ate;
 ideo qđ dicitur una subsistia uo cum tantu dabitur suppositum, at uo fia lum sit
 pars essentialis compositi r̄ ubi primu multiplicat̄ st̄m multiplicat̄ compositum,
 ita ut unu d̄ altero negari possit, uo n̄ eēt dicitur qđ n̄ e hō, hō n̄ e qđ n̄ e.

Sectio. 2. Alia argumenta soluta.

Arg. adhuc. si r̄ ad poam esset essentialis signo, cognito signo instate
 et cognosceret talis r̄. R̄ neg. assumptum, qđ ad signu instate sol requirit
 qđ prius cognoscat̄ qm sciatum, et sic dicitur poam in cognoscat̄; n̄ tū requiritur,
 qđ talis r̄ ad poam fr̄ata cognoscat̄; sicut n̄ e narivum qđ cognoscat̄ com-
 p̄t̄, qđ cognoscat̄ obtin.

Arg. 2. Sp̄s sup̄nates si signo: et tū n̄ dicunt p̄ r̄ ad poam
 aligm: qđ r̄ ad poam n̄ e essentialis signo. R̄ dicit. min. n̄ dicunt r̄ ad poam
 nate sumptam. fond. n̄ dicunt r̄ ad poam eleuatam neg. min.; qđ sp̄s sup-
 nates possunt inseruire illi eleuato p̄ hūm̄ fidei, & lum̄ glorie.

Arg. 3. si esset impossibilis poa adhuc q̄libet cā esset signu sui
 effiis: qđ sol r̄ ad rem e r̄ essentialis signo. R̄ dicit. anis esset signu inad-
 epte, fond. ad epte neg. anis. qđ tunc n̄ daretur r̄ ad epte signi, qđ coalescit ex
 duplici r̄. sicut si daretur tantu fia hois, et n̄ m̄, daretur ho inad epte, qđ ho
 ad epte resultat ex m̄, et fia.

Arg. 4. Vbum diuinu r̄ illius Beatorum e signum creatura-
 rum: et tū n̄ dicit r̄ ad creatur̄: qđ uterq̄ r̄ n̄ e d̄ essia signi. R̄ dicit.
 min. n̄ dicit r̄ ad creatur̄ in se, et absē, fond. q̄tinus signu e creatur̄um
 neg. min. qđ si Vbum diuinu in suo eē n̄ p̄ndeat a creatur̄, tū in r̄e signi
 conecit̄ d̄ illis, sicut cā conecit̄ d̄ suo effi, si ab illo n̄ p̄ndeat a priori.

Arg. 5. possibilis e speis comprehensiva dei, et tñ n̄ dicit rñm ad aliquam
potam, q̄a nulla pota potest uti tali spe ad comprehendendum Deum: q̄o rñs ad potam
n̄ e essentialis oī signo. R̄ 1. neg. mai. R̄ 2. adhuc p̄mitta mai, neg. min. q̄a
si esset possibilis talis speis comprehensiva, utiq̄ foret possibilis alig pota ad quam
dicit rñm essentialem tanq̄m relatam transcendens.

Arg. 6. solus rñs ad potam distinguit signum feale ab instrale: q̄o solus
hic rñs e d̄ essia Signi. R̄ neg. (on̄s) q̄a et h̄o et leo phica sol distingunt p̄ feal̄,
q̄a ma e eiusd̄ speis in utroq̄, et tñ ma e constitutiva compositi utriusq̄.

Arg. 7. p̄p̄o in coi n̄ includit sit affirmacem, et negacem: q̄o et sig-
num in coi n̄ includat rñm ad rem, et ad potam. R̄ neg. (on̄s) 1. q̄a b̄e pot̄ illigi
p̄positio in parti o sola affirmacem l̄ negacem, nullum tñ signu pot̄ illigi: uico
tantu rñ 2. q̄a aff̄aio l̄ negaio si d̄ r̄ia strahentes p̄p̄oem in coi, at uo duo
rñs n̄ si d̄ r̄ia contrahentes signu, s̄ si ipsa essia Signi contracti ad egle.

Impugnate alia S̄ia.

Alia uia intendunt alig, q̄ contendunt augere rñs sat in signo instrale.
& q̄bus Arg. 1. Signu instrale h̄t unu rñm ad rem scetam, et alium ad
potam cognoscentiam ipsum scetam ex ui Signi prius cogniti, p̄ quem rñm
distinguit a signo feali. p̄terea h̄t 3um rñm ad potam cognoscentem
ipsum signu: q̄o Signu instrale essentiali includit triplicem rñm.

R̄ dist. an̄s Signu instrale includit 3es rñs essiales: i pi
Signo, neg. n̄ essiales, s̄ 3um acciate, f̄nd. an̄s, q̄a Signu instrale in r̄e
Signi sol includit duplicem rñm, alterum ad potam, alterum ad rem sca-
tam: q̄ accens uo e, q̄o prius cognoscatur, l̄ n̄ cognoscatur, q̄a n̄ ingreditur o-
em fealem Signi in coi, s̄ talis Signi in parti.

Arg. 2. rñs Signi instrales ad potam cognoscentem prius
ipsum signu e rñs Signi cogniti: q̄o na r̄io ingreditur essiam Signi. R̄ dist.

raris e' ruis signi cogniti, q' signu' e' neg. q' obtin' e' cond. anis. ga ruis q' dari
 in fumo, v.g. ad poam cognoscentem ipsum fumum, n' e' ruis signi, ut sig-
 nu' e', s'd e' ruis signi, ut obtin' e': ga si talis fumus n' pederet ab igne, s'd
 imie pueret a Deo, adhuc heret eand' ruis cogniti ad poam illum cog-
 noscentem, nullum tñ heret ruis signi ad ignem: g'o ruis ad poam cog-
 noscentem p'us ipsum signu' n' ingredit' etiam signi, ut signu' e', s'd ut
 purum obtin' e', q' r'ao e' forij' oib' aliis obtis (cognitis). ^{+ illum}

Aine ducet, nullum signu' posse dari, neq' dinitus sine duplici
 riu; ga r'as n' pot' dari sine sua etia, cum uo utiq' ruis includat' in etia
 signi, inde q'd signu' n' possit reperiri sine duobus respectibus, sicut hony
 dinitus pot' dari sine ali' rali, ga utrumq' ad e'ite constituit etiam h'oj'.

Sectio 3.

Quers sint hi Ruis Signi.

Quar. 1. Vhi ruis Signi concyitant in relab'is pntalibus, an in iunctis
 ipsorum relationu'. R' consistere in iunctis e' opinio forij, qm tenet M. So-
 arez, l. 1. l. 2. d. 9. s. 2. et alii, q's referat, et seq'te l. 1. Soare. l. 1. r. 6. d. 1. no 6.
 l. 1. ga signu' concytit etate, in eo q'd ducit poam in cognem rei scate, s'd q'd
 ducit poam in cognem si ruis iunctas, q'd ostendit, ga p'mo q'libet relae a
 signo, et manente entitate scatiua adhuc dar' uo r'ao signi, g'o etia illius
 concytit in respectibus iunctalibus, n' uo in relab'is pntalibus.

firm. ga ca n' constituit in r'oe ca p' relaeon' pntalem, s'd puer-
 tatem abscon' causandi, p'p'teria album n' constituit in relae, s'd in f'ca absa
 i. abbedine: g'o s'it signu' n' constituit in r'oe signi p' alig'm relaeon' sup-
 additam, s'd tantu' p' uertutem absolutam scandi.

Opposam snam tenent alig' q' g'bus Aug. 1. s'it, et egle constituit
 f'at' in relae similitudis, et eglitatis: g'o et etia signi concytit in relae.

Rx neg. conis. diuersa ratio e' ga si limbo et opulitas n' h'ent alias finis a gibus
pueniant, nisi retores; ga albi sol facit fratre album, et n' site fratre; et gn-
tari sol reddit subtrahit fratre gntu, et n' agle. go iste denominationes a gibus
et silis deini pcedere a relobus fratre; et uo Signu p suamet etiam
sciat: go n' indiget reloe, ut sit Signum.

Arg. 2. etia vltis conistit in reloe: go et etia Signi. Rx 1.
neg. anis. Rx 2. dato ante neg. conis, diuersa ratio e', ga na p se n' vltis: go
naria e' alij fia supaddita p gm fiat vltis: Signu uo p suam entitem nos
ducit in cognoscim sciat: go n' indiget alij reloe supaddita ut fiat signu.

Arg. 3. ratio fratris det disqui ab entite mali: go ratio fratris
Signi det disqui ab entite mali ipsius signi. Rx dist. anis ratio fratris det
disqui ab entite mali, semp neg, aliqndo, cond. anis et pet uariij explis,
ga uirtus causandi ad extra n' disquit ab etia Dei; d'nd uirtus fratris re-
cipiendi fiat n' disquit ab entite ma 1^a neg ratio fratris h'oy ab ali rooti:
go silr phandum e' in Signo.

Arg. 4. anis relao e' signum sui finiti, et tri: go iam etia Sig-
ni conistit in reloe. Rx dist. conis etia signi conistit in reloe gndo ipsa
relao sil e' signum, cond. gndo relao n' e' signum, neg. conis, ga gndo relao e' signu
ipsamet p suam etiam ducit in cognoc sui finiti, t tri, gn egeat alia reloe supaddi-
ta, ut sit Signum.

Quar. 2. v' ruis Signi ad poam gm ad rem sint transcendentales:
Rx affie. P. ga ille e' ruis transcendens, q' n' in se sit absius, t' dicit ordem etia:
alem ad aliud, ut pet in poa ru sui obti: s' ruis Signi, t' in se sint absoluti,
essiate t' dicunt ordem tam ad rem gm ad poam: go si ruis transcendentet,
hae resullio n' sol pcedit d' signis creaty, s' et d' increatys. ga Dina Lipsa v.g.
in roe Signi h'et rum transcendentalem ad reuax.

Arg. 1. ruis transcendens sil cognosute cum tio ad quem dicit

ruin; sđ completis n̄ cognoscente sit cum suis obiectis: gō n̄ si rūs transcendens
tales ad obta. Bx̄ dicit. mai. rūs transcendens sit cognoscente v̄ hō. q̄ndo ipse
rūs postulat prius cognosci cond. q̄ndo n̄ postulat prius cognosci; neg. mai.
gō completis utpote signa factia n̄ postulant prius cognosci, im̄ obta, ad q̄ hēt rūs
transcendentem.

Aug. 2. cā creato n̄ ordabitur suam essentiam ad Scandinum affum: gō n̄ hēt
ad illum rūs transcendente. Bx̄ dicit. anis cā n̄ ordabitur p̄ suam essentiam ad scan-
dum affum in rōe cā transeat; in rōe Signi, neg. anis. gō nos q̄ndo loquimur hīs
respectibus transcendentalibus iam sumimus Signū factū in rōe Signi, ten-
tāt sit Signum p̄ suam essentiam, ut ē completis rūs obta; tentāt sit Signū p̄ ali-
q̄ sup̄ additum, ut ē rōnus p̄ impositionem, vnde q̄ signū factū sumptum in chedit
duos rūs transcendentales.

Aug. 3. Ramo p̄ foribus apensus ē signū vini uenalis, et tū n̄ respi-
cit transcendente, sđ congerit vinum uenale: gō rūs Signi n̄ si transcendentis
hēt. Bx̄ dicit. min. Ramo matrē sumptus et sine impositione n̄ respicit transende-
tate vinū uenale cond. Sumptus factū cum impositione q̄ signū ē, neg. min. nos uō
n̄ asserimus entitatem matrem Ramo cō Signū, sđ illud completum ex ipsa entitē
et impositione q̄ hēt rūs essentiam ad suum scatum, et p̄ram utentem Signo.

sectio. 4°

Quomō hi Rūs Component int̄ se:

Quæ. 3. V rūs q̄ dant̄ in Signo tan ad rem, im̄ ad p̄ram constituent̄ unū
p̄ se, s̄ unū p̄ accens. Dico 1°. rūs Signi instriatus iusta cōiēm suam efficiunt
unū p̄ accens. P. gō rūs Signi instriatus ad p̄ram ē q̄ negiuū, i. illo illigibili-
tatis, siue n̄ repugnā, im̄ hēt ut cognoscatur a p̄ra; s̄ rūs ad rem ē possiti-
uus, v̄ rūs, quem hēt ignis ad furnū, tam̄ ad suū effum, sđ ex possitiuus et
negatiuus resultat unū p̄ accens: gō rūs Signi instriatus n̄ constituit unū p̄ se,

Arg. 1. Signu inuale mouet poam ad cognoscim & positiuam con-
tatem, i. p. suam etiam, et ppositioem, qm hēt ut cognoscatur a poā: qō rurs ad
poam ē positiuus, ac p. Cōst. constituit unū p. se & rurs ad rem, et ppositioem. R. neg.
aris, qō ille rurs, quem hēt Signu inuale ad poam n. ē p. suam ppositioem, et etiam
p. qm inclinet ad poam, sō tantū p. qndam n. repugniam supadditam.

Arg. 2. Rurs in signo instrali ad poam ē positiuus: qō facit unū p. se
& rurs ad rem. P. aris qō oīa signa p. eandē ppositioem, q. respiciunt rem, illam ostē-
dunt poē, sō respiciunt rem p. ppositioem positiuam: qō et p. eundē rurs positiuus
representat rem poē.

R. neg. aris: et ad pbacōem illius neg. mai, qō Signa instralia n. rep-
sentant rem poē p. illam ppositioem positiuam, q. sciant ipsam rem, sō tantum
p. n. repugniam, qm hōnt tamqm obta rurs ipsius poē cognoscentis, signu uō instra-
le p.alescit ex hoc rurs negiuo ad poam, et ex rurs positiuo ad rem, quem hēt ipse
signu, q. fum & rurs ignis, q. conecite positiuo & igne, tamqm effus & sua cā.

Adde hanc resolutioem pcedere & signo frate sumpto, q. rurs in claudis
iam dupliem rurs: qō antāz malis fumi rurs, ē rurs p. se q. rurs compositū ex mā
et frā phicō: si uō sumāz, q. rurs dicit rurs negiuū ad poam, et positiuū ad ignē
scatum, tunc frate ē compositū p. accens in rōe signi.

Dō 2. rurs in signo frate componunt unū p. se. P. qō Signu frate ē
rurs transcendens p. suam etiam positiuam, tam ad poam, qm ad rem scatam: q.
comptus, q. ē signu frate de aris positiuo, tam ad illam, qm ad obta scatum: qō fum
uterq. rurs n. disquāt ab enie positiuo compositū constituit unū p. se in rōe signi, sicut
ipsamet compositū ē unū p. se

Arg. 1. rurs signi fratis ad poam ē infirmabilitas, sicut rurs signi in-
tralis ē itaq. bilitas negiuo: qō facit unū p. accens. R. neg. aris, qō illa infirmabili-
tas ē ipsamet antāz signi fratis, q. rurs ē capax infirmādi poam, ad qm dicit rurs
eniam in rōe compositū, at uō signu inuale sel hēt qndam n. repugniam

resolutio, q̄a dicta entis h̄i dictam intelligibilitatem ad p̄am, s̄ q̄ndo uariata
Signū q̄ eodem ad rem, dari noua, et dicta entis Signū: q̄o dai noua intelligibi-
tas, ac p̄nd̄ dictis r̄is ad p̄am cognoscentem.

Do 2. uariato r̄i ad p̄am n̄ uariata n̄ariō r̄is ad rem: v̄g. q̄ndo
Signū f̄ale fit instate mutati r̄is ad p̄am, s̄ p̄ uariata r̄is ad rem. P. q̄a
Signū f̄ale cognoscit, l̄ n̄ cognoscit a p̄o, semp̄ h̄i eand̄ representatiōem et con-
nexiōem d̄cto, q̄o sc̄at, q̄a cognoscit, l̄ n̄ cognoscit a p̄o ē q̄o extrinsecum conexiōi
et respectui ad rem: q̄o uariato r̄i ad p̄am, semp̄ psistit id r̄is ad rem sc̄atam.

Inst. representatō in scriptū q̄ ut ē Signū f̄ale ē in cognitō, et q̄ ut ē sig-
nū instate ē cognitō: s̄o representatō cognitō, et in cognitō disjuncte: q̄o Signū f̄ale
q̄ndo fit instate uariat representatiōem, ac p̄nd̄ r̄is ad rem. P̄x̄ d̄t. min. representatiō
cognitō et in cognitō disjuncte q̄ eodem ad p̄am, t̄nd̄. q̄ eodem ad rem, reg. min.: q̄o
ē Signū in cognitō, l̄ in cognitō, ē de nominatōe p̄ueniens a p̄o, et n̄ a res̄ata.

2. d̄ctis q̄nam ex h̄is respectibus q̄ ut constituit ad ēte Signū in uōe compositi;
q̄o p̄ ut sic neuter r̄is ē prior, q̄a utiq̄ sil̄ composit̄ etiam Signū, sicut t̄ al̄ ob̄ie
sit prius, q̄m r̄oale, t̄i in constitutiōe h̄oīs utrumq̄ ē sil̄, et nullum p̄cedit.

Loquendum igit̄ ē d̄ signatō ad ēte, et in aliq̄ prioritate, et in hoc
sū Breuo ad d̄ctam, r̄is ad rem ē priorē r̄i ad p̄am. P. d̄ signū f̄ale; q̄a re-
presentatō in scriptū v̄g. in q̄ composit̄ r̄is ad rem ē ipsamet̄ entis composit̄ conexiōem
d̄cto sc̄ato, r̄is ad p̄am ē ordinatō ipsius composit̄, iam conexiō ad p̄standum eff̄i-
f̄alem inf̄andi p̄am: s̄o prior ē entis rei (in aliq̄ prioritate) q̄m eff̄i f̄alis
ipsius rei q̄o idō fitat talem eff̄i f̄alem, q̄a h̄i talem entitē: q̄o r̄is ad rem
ē prior r̄i ad p̄am.

firm. 1. q̄a in albē prius ē etiā ipsius albedin̄, q̄m eff̄i faciendi album.
firm. 2. q̄a in q̄ntē prius intelligit̄ q̄o sit repletius t̄i, q̄m facere sub̄iā repletiuam
t̄i: q̄o ē in compositū prius intelligit̄ representatōem suam ob̄iā, q̄m facere album cognos-

centem ipsum obitum, qd e res scata.

P. dicitur e Signo instrali, qd ruis ad poam in tali Signo e intelligibilitas, siue n repugnã, ut cognoscatur a pã, sã intelligibilitas rei, iam supponit etiam ipsius rei, ideo n. Signu instrale e intelligibile, qd hã entitem conexam cum scato: qd ruis ad poam, siue intelligibilitas in Signo instrali supponit iam ppositioem, et ruis ad rem scatam.

Resp. rão grãciã semp e prior rãe spificã: sã in conceptu ruis ad poam e rão grãciã, qd e ad accidentis ad informandum Subiã. ruis nã ad rem e rão spificã, qd e ruis talis accidentis, i. representatiui: qd ruis ad poam sal in Signis formatilibus e prior rui ad rem. P. dicit. min. ruis ad poam puenit solã rãe grãciã, neg. et transeat, min. qd conceptus nã solã dicit ordẽm, et ruis ad poam sã rãe rãi grãciã accidentis, sã et sã rãem spificã conceptus, imo et induante in talis conceptus. Igitur in oĩ accidente sit prior rão spificã talis accidentis, qm effus fãctis, q ob eo puenit; prius dẽt reperiri in conceptu eẽ tale accẽs representatiui rei, qm ordãrii ad poam in q facit effus fãctem representandi.

Sectio. 6. De Reloibus Signi.

Quar. b. V Signu respiciat poam, et rem p duplicem reloem? P. affie
P. qd rãe fundandi sã dũrsã: qd et reloes sã dũrsã. P. aũs qd Signu fãctale rã. respicit obitũ, ut rem scatã, pãã uo ut priuũ cognoscẽs: qd ruis ad poam, et ad rem scatã sã omnino dũrsã. acc. lãrũ fundant in se reloes dũrsã.

P. et id aũs in signis instratibus, qd reloã ad rem fundatã in ppositioẽ ppositiua, qm hãt Signu o tali re scato; reloã uo ad poam fundatã in n repugnã, siue intelligibilitate negiua; qd rãe sã dũrsã, ut p se pã: qd et reloes Signi erunt dũrsã.

Resp. relatu qd potulat natio suum truin hie uam re-
 am ad illum, ut pet in vti qd hie uam reboem ad inferiora qto, qo illa potulat na-
 tio, ut truin ad eum, sicut et Signu natio petit tam rem qm poam sciatu: qo uti-
 amq respicit q uam reboem. Re dicit. mai relatum, qd natio potulat tui hie
 ad illos uam reboem, si dea uia rae fundandi, sicut, si n dea uia rae fundandi,
 sicut duplex, neg mai, vti n. id hie unam reboem ad inferiora, qo hie uam reo in
 fundandi, i. uam aptudem / qo n loqor hie d vti in essendo, t in grando, sicut q
 ut respicit abie inferiora) ut uo Signu hie dicitur reo fundandi, reboem ad rem,
 et ad poam, ut iam diximus.

Quae. 2. V reboes signi sint reboes, t reo. Resol. 1. reboes signi facti
 ad poam semp e reboes. P. qo signu facte creatum hie oia reboes, ut fundat re-
 am reboem ad poam, nimiru entitem reboem, et reboe existitem. qo si aliqdo si-
 gnu reboe fuerit inditum a poa, tunc n hebit reboem reboem. sicut hie agimus
 d signis factis oia reo. q reboe dignitate a poa. Resol. 2. reboes signi facti
 ad rem e reboes reboes, qnd sciatu reboe existit, n uo qnd existit sol obitue et
 intensionalr, ut pet in Comptu Anterxi.

Resol. 3. reboes signi instatit natis ad rem sciatu exit reboes,
 qnd res sciatu e fuerit reboes, vq. fumus ru ignis, exit uo reo, qnd res sciatu
 n fuerit reboes, vq. Comptu reo, t entu reo, qnd fuerit cognitus ab Anglo, qd fo-
 cile pet eis rebois iam assignatij.

Resol. 4. reboes signi instatit ad poam iusta locum opioem n
 e reboes, siue signu sit reboe, siue ex instituto. P. qo haec reboes hie funtum reoem
 negatiuu, nempe intelligibilitem, siue nrepu gniam, ut cognoscate a poa: sicut qnd
 funtum reoem e negatiuu, reboes n e rebois, qo identificare d funto reo: qo reboes
 Signi instatit ad poam n e reboes.

Int. intelligibilitas in signo instatit n e funtum reoem, sicut poam rebo-
 is: qo haec reboes ad poam e rebois. P. aris, qo funtum reoem e illud, qd prius cogni-

+ nota

tum ducit potiri in cognoscere sciat: sicut intelligibilis non est prius cognita: quod non est fun-
 tum rotam. P. neg. a. n. s. et ad p. hanc in illis, neg. mai. quod intelligibilis cum sit
 quodammodo potiri, quod miante signum cognoscit, et significat cognoscere in genere sui factis
 et relatio sui fundere rote in potiri, p. x. uo in causalitate, in d. e. quod relatio signi instra-
 h. ad potiri fundere rote in intelligibilitate, et p. x. in mensura, i. in quodam imita-
 tioe sumpta ab obto, u. sumptus imitantij.

Resol. s. relatio signi ex instituto ad rem ei non est relatio. P. quod non huius fun-
 tum rotam relatio significum, sed tantum mole, quod resultat ab impostioe, quod sit motu,
 et non phice recidet in signo ex instituto: sed hoc funtum non est sufficiens ad fundan-
 dum relatioem retem: quod ita.

U Relatio se coincidat o Relatio Signi?

Suis quosij e. V. quod Signum fuerit sicut causa, et effectus, relatio Signi sit ead o
 relatio causa, et effectus: hanc quatio non huius lum in Signis ex instituto, et in aliis sibi huius,
 quod non sit causa, et effectus, ut p. se p. d.

P. x. igitur ad quosum affie, o. ff. et alius, quod segre. P. Soar. l. xv. d. 1. a.
 ni. 1. g. d. P. quod quod funtum, et tuus si id, ead o relatio: sed funto reteris causa ad effectum
 et funto reteris Signi ad scatum si ead, quod ostendite, quod relatio causa in igne, u. quod fun-
 tum fundere rote in uertute p. ductiva sumi, p. x. uo in aere p. uente, d. in tuus e. fu-
 mum, et relatio Signi in eod igne fundere in hac uertute p. ductiva ignis, et p. x. in
 aere p. uente, et huius p. tio eundem fumum p. ductum: quod relatio Signi, et causa si id.

Sim. quod ignis in tantu e Signum sumi, in quatum e causa ipsius, et fu-
 mus in tantu e scatum ab igne, in quatum e effectus ipsius ignis: quod sub ead roe
 facti: quod ignis e causa sumi e signum sumi, et sub ead roe facti: quod fumus e effectus
 ignis, et e scatum ipsius ignis: quod relatio causa ad effectus, Signi, et scati coincident
 in ead entite.

Oppositio. snia e coris apud Aristotem, quod citat, et segre. P. Lell. d. 9. s.